

POKOJ VÁM!

MĚSÍČNÍK UNIČOVSKÉ, RENOTSKÉ A MEDLOVSKÉ FARNOSTI

Prosinec 2017 Ročník 13 Číslo 12

Myšlenky na měsíc prosinec

MON CALEPIN

DEN CO DEN

Cor Jesu 2012

1. Přezhnutí se je nádherným symbolem, důmyslnou zkratkou Kréda. Při doteku čela žádám Otce o moudrost, při doteku prsou Syna o lásku, a když se dotýkáme ramen, prosíme Ducha svatého o sílu.

2. Z nedůvěry ve vlastní síly se v nás rodí důvěra ve všemohoucí sílu Boží.

3. Radost patří k životu křesťana zásadním způsobem. Je-li v nás ještě mnoho smutku, je to známka, že je v nás ještě mnoho nekřesťanského.

4. Modlitba je neviditelnou rukou, kterou se dotýkáme Boha. Modlitba, kterou nás naučil Ježíš, je rukou, kterou objímáme Otce.

5. Co je Boží vůle a co po nás Bůh chce, to nám jasně říká Boží evangelia: „Boží vůle je, abychom se stali svatými...“ Co dnes vykonám pro své posvěcení a pro posvěcení jiných?

6. Moderní křesťan se nemůže vyhýbat kříži - vždyť kdo se vyhýbá kříži, vyhýbá se Tomu, který na něm umřel.

7. Není šťastný ten, kdo má mnoho, ale ten, kdo se umí spokojit s potřebným málem.

8. Bůh je nekonečně milosrdný, proto ani jedna slza upřímné lítosti nekane nadarmo.

9. Bůh miloval lidi, a proto se jim stal podobným - stal se člověkem. Láska totiž sblíží. Z lásky k nám opustil nebe a přišel bydlet do chléva.

10. Kalvárie zůstává i dnes jediným vrcholem, ze kterého se dá vystoupit na nebesa, a kříž jediným žebříkem k věčné slávě.

11. Jsi tak svobodný, že můžeš Boží pomoc přijmout i odmítnout. Ale věz, že nejsi tak silný, že bys mohl odmítnout a přitom nezahynout.

12. Dobro nadělá málo křiku a křik málo dobra. Proto tě prosím, Ježíši tichý a pokorný srdcem, učiň mé srdce podle svého.

13. Učiň nějaký pěkný skutek lásky k bližnímu z lásky k Ježíši s láskou Veroniky a budeš bohatý. Sbírej poklady, které mol nežere a rez nekazí - mince s královským obrazem Kristovým.

14. Existence nebe musí být z mého života zjevná, jako klíček z pučícího zrna.

15. Snaž se získat osobní, důvěrný vztah se svatými. Je jich dost i na zemi, ale kdybys neměl štěstí, obrať oči nahoru k nebi. Tam je jich plno.

16. Hůl má dva konce. Když s ní někoho zlovolně udeříš, způsobíš mu jedním koncem ránu na těle, ale druhým koncem ránu na své duši.

17. Naše vlast je v nebi. My, věřící, nemůžeme život ztratit, my ho můžeme jenom změnit.

18. Ježíš vstal a i my vstaneme. Pro tuto krásnou naději je křesťanství nejradostnějším náboženstvím.

19. Pověz Ježíši vždycky všechno, jednoduše a důvěrně - a budeš šťastný. Vždyť není nikoho, kdo by lépe pochopil naši duši, naše radosti a bolesti a kdo by měl větší soucit s našimi prohrami než Příklad Ježíš.

20. Děkuje Pánu, že naší duši dal ve svatě zpovědi tak krásnou možnost po každém pádu do hříchu zase vstát, učinit pevné předsevzetí a růst zase do výšky, kde svítí a hřeje slunce Jeho milosti.

21. Svatí byli lidé jako my, jen o něco lepší. Mezi nimi a námi je nepatrný rozdíl, kousek dobré vůle znásobovaný milostí. Jde jen o jeden krok, o dobrou vůli být stále lepší v každém ohledu.

22. Potřebujeme učitele, stálého asistenta, který by znal hnutí našeho srdce a naší mysli a uměl včas vhodně upozornit a poučit. Ježíš nás znal a velmi dobře věděl, co potřebujeme, proto nám poslal Ducha svatého.

23. Na světě jsme proto, abychom Boha poznali, milovali Ho, sloužili Mu, a tak byli spaseni, to znamená, abychom přišli do nebe.

POKOJ VÁM!

24. Betlémský chlév před Ježíšovým narozením je výstižným obrazem mého srdce před svatým přijímáním. Chlad, tma a prázdnota... Chlév po narození je zase ukázkou, jak by mělo vypadat mé srdce po Ježíšově příchodu.

25. Kde je otec, tam je domov. A náš Otec je na nebesích.

26. Jako křesťané bychom měli z lásky k jiným trápit sebe, avšak my trápíme jiné z lásky k sobě.

27. Kdo umí konat dobro, a nekoná ho, dopouští se hříchu.

28. Láska je dvojí: afektivní a efektivní. První se projevuje slovy a city, druhá skutky. Obě jsou dobré. Ale autentickou láskou je pouze ta druhá.

29. Jakmile pochopíš a prakticky životem dokážeš, že ne tvoje já, ale Bůh je tvým středem, okolo něhož se má všechno točit, tvůj objev nebude menší než Gaileův.

30. Když padneme, je nutné se ihned zvednout. Jinak z nás nebude úrodné zrno.

31. Křesťan podle Boží vůle musí kráčet ke svatosti. Jak moc mu na jeho křesťanství záleží, to ukazuje počet a vroucnost jeho svatých přijímání.

Myšlenky byly sestaveny v Pastoračním domě Velehrad v Itálii ve spolupráci s Arcibiskupským gymnáziem v Kroměříži.

7. prosince - sv. Ambrož

S VÝMLUVNOSTÍ A ODVAHOU I PROTI MOCNÝM

Narodil se pravděpodobně kolem roku 340 v Trevíru, na Mosele v Galii (dnes v Německu). Jeho otec patřil k římské šlechtě a byl prefektem reprezentujícím císaře v polovině západní Evropy jako guvernér. Rodina se hned po otcově jmenování do této funkce přestěhovala, když ale náhle zemřel, matka se s Ambrožem a jeho staršími sourozenci Satyrem a s Marcelinou vrátila do Říma. Zde Ambrož vystudoval zřejmě řečtinu, gramatiku, rétoriku, práva a věnoval se i literatuře. Jeho sestra se údajně r. 353 slibem trvalého celibátu zasvětila Kristu jako řeholnice. První Ambrožovo působíště bylo v Sirmiu.

V roce 364 se prý Ambrož na doporučení císařského náměstka Anicea Proba dostal k soudnímu dvoru v Miláně a asi o 6 let později z něj Valentinián I. udělal místodržitele Ligurie a Emílie (severoitalských provincií).

V Miláně v té době působil ariánský biskup Auxentius, který prý neuměl ani latinsky, ale byl podporován císařským dvorem. Následkem toho byli věřící rozdělení a po biskupově smrti chtěli ariáni i katolíci dostat na biskupský stolec svého stoupence. Podle životopisce Paolina šel Ambrož do chrámu, kde obě strany jednaly o nástupci, a aby mezi nimi sjednal smír, ujal se slova. Po jeho vystoupení se ozval hlas dítěte, jež zvolalo: „Ať je Ambrož biskupem!“ Následně se k nápadu přidaly obě předtím proti sobě stojící strany, přestože Ambrož neměl teologické předpoklady, dokonce nebyl ani pokřtěn. Hned se snažil lid přesvědčit, že není správnou volbou a snažil se všelijakými řečmi sám sebe pošípit, ale neuspěl. Lid ho prý pak sřezil, než se vrátilo poselstvo od císaře s potvrzením jeho zvolení. Císař mu byl nakloněn, znaje jeho přímou a moudrost.

Ambrož pak byl jen krátce katechumenem a s velkou zodpovědností se pilně věnoval teologii. Žádal, aby jeho vysvěcení bylo oddáleno, stěžoval si, že mu bylo „učiněno násilí a zvítězilo.“ Snad všichni kromě Ambrože byli nedočkaví vidět ho na mimořádně důležitém biskupském stolci. Po přijetí požadovaných předchozích svátostí mu již 7. 12. 374 bylo uděleno biskupské svěcení.

Ambrož měl spíše menší postavu a slabší zdraví, byl ale velmi rozhodný, rázný a zároveň plný lásky a slitovnosti. Ve svých kázáních se zaměřoval na texty Bible, v nichž dovedl vyzdvihnout jak literární tak morální a alegoricko-mystický smysl, vystihoval kerygmatické těžiště a řečnickými obraty upoutával své posluchače. Mezi nimi se od r. 384 začal objevovat z důvodu kazatelova řečnického umění i Augustin (pam. 28. 8.). Toho oslovil obsah kázání, protože se týkal jeho otázek a pochybností, a byl jimi přiveden ke katolické víře.

Pokud Ambrož nemohl s někým souhlasit, rázně mu oponoval i když se jednalo o císaře nebo císařovu matku. Na druhou stranu pomohl, když tito potřebovali ve svém právu zastání. Udržoval přátelský vztah se západním císařem

Graciánem. Po jeho smrti měl nastoupit příliš mladý Valentinianus II. Tehdy jeho ariánská matka požádala Ambrože o zastání a o doprovod syna do Trevíru, kde měl jednat s uzurpátorem Maximem. Vyhověl s nadějí, že mladý panovník bude na jeho žádost prosazoval církevní zájmy.

Větší problémy měl Ambrož s císařovou matkou Justinou, která se ujala ariánského biskupa Merkurína a od Ambrože pro něj požadovala vydání jedné ze dvou milánských bazilik. Ten na to prý řekl: „Císař má moc nad hradbami, ale nad svatyněmi právo nemá, to jsou domy Boží! Kdyby žádal, co je moje, dal bych mu vše, ačkoliv co mám patří chudým. Jsem připraven podstoupit žalář i smrt, ale chrám Páně nevydám! Kristovo stádo nezdám. Raději zemřu na stupních oltáře.“ Tehdy po tři dny a noci setrval v věřícími v chrámě obklíčeném vojskem. Střídavě zpíval žalmy, až nakonec císařská strana ustoupila.

Ambrožova výmluvnost byla podle legendy předobrazena rojem včel, který se na něm prý usadil, když byl malým chlapcem. Včely měl i na ústech, aniž mu uškodily. Později si prý vysloužil titul doktora s medovým jazykem. Skutečnost je ta, že ke slabým a kajníkům byl velmi laskavý, vynikal srdečností i soucítěním. Snažil se o oživení církve a co nejlepší prožívání liturgie. Ovlivnil liturgickou podobu církevního ritu, nazvanou ambroziánskou. Napsal spisy o svátostech, katecheze pro novokřtěnce a vysvětlení k vyznání víry.

V psaní morálně-asketických spisů se především zaměřoval na Bohu zasvěcené panny a kladl jim za vzor panenskou Matku Pána Ježíše. O zasvěceném životě nejen psal, ale i hovořil. Při kázáních o panenství prý milánské matky měly opodstatněné obavy, aby jejich dcery neskončily v klášterech, neboť mnoho se jich nechalo oslovit. Když psal o Panně Marii, představoval ji ve vztahu k Ježíši jako panenskou Bohorodičku, ve vztahu k církvi jako její předobraz a druhou Evu a z morálního hlediska vyzdvihoval plnost jejich ctností.

Ambrož se velmi snažil o prohloubení znalosti Písma svatého, napsal 19 exegetických spisů ke Starému zákonu a na podkladě svých kázání sestavil komentář k Lukášovou evangelium. Jeho posledním, nedokončeným dílem, byl komentář k Žalmu 43. Ke konci života se mu zhoršily problémy působené artrózou a měl potíže s mluvením. Na Velký pátek 3. 4. 397 přijal svátosti pro cestu na věčnost a upadl do agonie. Následujícího dne zemřel, jak někdy v začátku roku předpověděl.

V roce 1295 jej papež Bonifác VIII. prohlásil za církevního učitele společně s Augustinem, Jeronýmem a Řehořem Velikým. Ambrožova památka byla stanovena na datum jeho posvěcení na biskupa.

převzato z internetových zdrojů

Pastýřský list pro První neděli adventní 2017

Drazí přátelé,

vstupujeme dnes do Adventu, který je letos mimořádně krátký. To znamená, že máme málo času na vánoční přípravy, ale nemyslím jen na dárky a úklidy, ale především na přípravu nového vstupu Spasitele do současného světa, který potřebuje spásu.

Od lidí, kteří se Bohu vzdálili, často slyším, že prý přestali věřit proto, že se zklamali, nebo proto, že se nenaplnilo jejich očekávání, když necítili nějaký užitek ze své zbožnosti. Je mi líto, ale taková lidé měli asi hodně mylnou představu o Bohu. Udělali si z něj služebníčka, pomocníčka svého štěstí. Vůbec neobjevili jeho velikost a asi je ani nenapadlo, že největším štěstím člověka je stát na Boží straně, být v jeho službě, objevovat jeho velikost, stavět ho výš než sebe, dávat mu přednost před sebou. Naopak, kdo objevil Boha, který podle slov Bible je Láska, ten po Bohu touží, ten ho chce. Kdysi jsem se ptal jednoho snoubence, který měl problém uvěřit v Boha: Co je pro tebe láska, produkt tvého srdce, nebo něco, co tě přesahuje a je bez hranic, ale naplňuje tvé srdce? Jasně prohlásil, že láska je nekonečná. Tak mu říkám: právě nekonečné lásce říká Bible Bůh. Když se jí otevřeš a budeš milovat nezištně, bude v tobě sám Bůh. Neuvidíš ho, ale zakusíš. Tento objev, tuto zkušenost potřebuje každý z nás. A není těžké ji udělat. Může to zkusit každý z vás. Stačí dělat skutky lásky naprosto nezištně. Když miluješ, Bůh, který je Láska, je přímo v tobě a skrze tebe dokonce působí, ty jsi jeho spolupracovníkem a máš podíl uzdravování světa, na budování Božího království na zemi.

Díváme-li se kolem sebe, musíme uznat, že se daří mnoho věcí jak v církvi, tak ve společnosti. A je dobře se z toho umět radovat a všem, kteří se na tom podíleli, být také vděční. Vděčnost je velice užitečná, nejen obohacuje, ale i uzdravuje mnohá napětí a vztahy, ba dokonce zabraňuje mnoha chorobám. Zároveň musíme vidět, že není všechno kolem nás v pořádku, když slyšíme ze všech stran, jak chybí lidé, jak všude chybí pracovníci, a nepřiznaným důvodem je, že už dvacet let se nerodí dost dětí. Zaměstnavatelé vymírajícího národa shánějí do práce cizince, ale ostatní se přistěhovalců bojí. Umíme sice vydělávat a budovat, ale přestali jsme umět milovat a nezištně sloužit. Opakujeme jako mantru, že všechno něco stojí a vše se musí platit. Já uznávám spravedlnost, ale vidím vážný problém v tom, že jsme z peněz udělali boha, který je všemocný a bez něhož nic nejde. To není křesťanský Bůh. Biblická moudrost říká, že Bůh je Láska, která je naprosto nezištná.

Na podzim jsem doprovázel velkou skupinu poutníků do Lurd. Tam mě

zaujali jejich dobrovolníci všech věkových skupin, nejvíce krásní mladí lidé sloužící nemocným. Mezi desetitisíci poutníků bylo ten den až 600 vozíčkářů, o které se starali dobrovolníci, jejichž aktuální počet jsem odhadl na více než tisíc. Když jsem se o ně zajímal, zjistil jsem, že dobrovolník v Lurdech si platí sám nejen cestu, ale i ubytování a stravu, že takto slouží každý rok aspoň jeden týden a k tomu navíc doprovází poutníky své diecéze nebo země. Mladí studenti si musí napřed vydělat na brigádách, aby měli na bezplatnou službu. Dospělí si na službu nemocným berou dovolenou. Udiveně jsem se ptal, jaká za tím musí být výchova? Jeden vedoucí mi odpověděl: *Naše církev je chudá, my děláme pro církev všechno zdarma. Ale všimněte si, že naše společenství je plné života!* A já musím potvrdit, že ten život, tu obrodu, tam bylo opravdu vidět. Všiml jsem si, že Lurdy přitahují nejen zjevením a zázraky, ale i množstvím prokazované lásky.

Nezištná služba z lásky může být lékem i na nemoci našich rodin a celé společnosti. Bude-li v našem životě více přítomen Bůh lásky, nebude bůh peněz kazící vztahy a šířící korupci tak silný. Bude-li v rodinách důležitější láska než peníze, určitě přibude dětí a ty dostanou lepší výchovu, protože na ně budou mít rodiče více času. Budou psychicky zdravější a lidsky zralejší, když vyrostou v harmonických rodinách. Pak bude mladá generace zárukou lidské naděje a budeme mít i dost pracovníků pro různé obory. Mám upřímnou radost, když slyším i od lidí nevěřících mnoho chvály na letošní celostátní setkání mládeže v Olomouci, kde se ukázalo tolik krásné mládeže. Ale taková mládež by neměla být výjimkou! Taková by měla být většina.

To všechno se může uskutečnit a situace se může změnit k dobrému, když se v obyčejném všedním životě otevřeme Bohu křesťanů, Bohu lásky, když odmítneme sloužit falešným bůžkům, kterými se stávají peníze, majetky, požitky či pohodlí a zábava, když se stanou nejvyšším cílem. Odpočinek je potřebný. Ekonomika je nutná a spravedlnost vyžaduje spravedlivou mzdu, ale ani ta nenahradí to, co přináší nezištně darovaná láska. Vánocům říkáme svátky lásky, protože při nich zakoušíme mimořádnou blízkost Boha lásky, který se nám daruje.

Využijme prosím adventní dny k tomu, abychom denně otevírali své oči a uměli vidět spoustu příležitostí ke skutkům nezištné lásky, jako je odpuštění či upřímná pomoc i cizím lidem, ochota trpělivě naslouchat, věnovat čas, předpokládat dobré úmysly, či jen pozdravit člověka, kterého nepotřebujeme, dát druhému přednost ve dveřích nebo na silničním přechodu, ohleduplně pustit před sebe jiné auto... Denně máme mnoho příležitostí, abychom nechali vstupovat Boha do našeho světa skrze skutky nezištné lásky. Boží přítomnost udělá svět krásnějším a Vánoce budeme pak moci prožívat celý rok.

Přeji vám mnoho úspěchů v tomto snažení i hodně radosti z krásných plodů vaší spolupráce na posvěcování světa. Děkuji všem, kteří se do zvaní Spasitele mezi nás zapojí víc, než obvykle. Kéž naše adventní horlivost připraví skutečnou vánoční radost mnohým.

K tomu každému z vás ze srdce žehná
arcibiskup Jan s pomocnými biskupy

Advent

Čekání patří k životu člověka

Čekat se dá nejrůznějšími způsoby. S netrpělivostí, s nedůvěrou, strachem, anebo s láskou, radostí, nadějí a věrností. Po čekání přichází setkání a důležité je, jak se člověk na takové setkání připraví, zda něco očekává, zda má co poskytnout a čím posloužit.

Advent je také dobou čekání, čekání na „Hosta“ nejmávanějšího, nejvzácnějšího a nejvznešenějšího. Očekáváme příchod našeho Zachránce, který přichází, aby nám ukázal jak žít život lásky, radosti a pokoje (Gal 5,22), a aby nás k tomuto životu vybavil. Jak správně prožít tuto dobu nám radí sv. Jan Křtitel: „Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky! Obrátte se, neboť se přiblížilo nebeské království. (Mt 3,2; Lk 3,4-5)

Čím hlouběji a pravdivěji prožijeme adventní dobu, tím radostněji a plněji budeme moci prožít vánoce. Vánoce znamenají příchod Světla, Lásky na tento svět, do našeho života.

V adventní době si obzvláště připomínáme nutnost stále otevřenosti a připravenosti pro naše setkávání s Bohem, ale též na naše definitivní setkání s Ním.

Ježíš k nám přichází stále v nejrůznějších podobách: v bližních, v životních situacích, ve svátostech, ve svém Slově... Budme proto stále připraveni na setkání s Tím, kterému patří veškerá moc na nebi i na zemi, s Tím, který zná radosti i trápení každého z nás, s Tím, kterému na každém záleží, s Tím, který si každého z nás zamiloval. Ježíš sám říká: „Hle, stojím přede dveřmi a tluču, zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou“. (Zj 3,20) Nezapomeňte tohoto hosta pozvat k naší štědrovečerní večeři...

(upravený text P. Aleše Opatrného)

Co čeká naše farnosti v měsíci prosinci

1.12.2017 v 8.00 hod. (pátek)	Medlov	Mše svatá a návštěva nemocných
2.12.2017 v 8.00 hod. (sobota)	Uničov	Ministrantská schůzka
2.12.2017 v 15.30 hod. (sobota)	Uničov	Mariánská pobožnost
2.12.2017 (sobota)	Uničov	Nebude mše svatá !!!
3.12.2017 (neděle)	Uničov Medlov Renoty	Při mši svaté budou požehnány adventní věnce
3.12.2017 v 15.00 hod. (neděle)	Uničov	Adventní koncert, varhany - Vendula Nováková, zpěv - Radoslava Mičová
3.12.2017 v 18.00 hod. (neděle)	Uničov	Adorace doprovázená rytmickými písněmi
6.12.2017 v 9.00 hod. (středa)	Uničov	Návštěva nemocných - skupina I.
7.12.2017 v 9.00 hod. (čtvrtek)	Uničov	Návštěva nemocných - skupina II.
7.12.2017 v 18.00 hod. (čtvrtek)	Renoty	Vigilie ze slavnosti Neposkvrněného početí Panny Marie
8.12.2017 v 17.00 hod. (pátek)	Uničov	Slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie
9.12. a 16.12.2017 v 7.00 hod. (sobota)	Medlov	Roráty pro děti a poté snídaně na faře
10.12.2017 (neděle)	Uničov	Po mši svaté - Adventní misijní jarmark
11.12.2017 (pondělí)	Uničov	Katechismus pro dospělé aneb Vzděláváme se ve víře - po večerní mši svaté
14.12.2017 ve 14.00 hod. (čtvrtek)	DPS Dolní Sukolom	Mše svatá
15.12.2017 v 16.00 hod. (pátek)	Uničov	Misijní klubko
15.12. a 22.12.2017 v 17.00 hod. (pátek)	Uničov	„Roráty“ pro děti
17.12.2017 v 8.00 hod. (neděle)	Uničov	Mše svatá za všechny oslavence v měsíci prosinci, sbírka při mši svaté je určena na opravu obvodové stěny fary
17.12.2017 v 9.30 hod. (neděle)	Medlov	Sbírka při mši sv. je určena na opravu fasády kostela
17.12.2017 v 11.00 hod. (neděle)	Renoty	Sbírka při mši svaté je určena na potřeby farnosti
18.12.2017 - 15-17 hod. (pondělí)	Uničov	Hlavní příležitost ke svátosti smíření před Vánocemi - zpovídají 4 kněží
20.12.2017 (středa)	Medlov	Po mši svaté hlavní příležitost ke svátosti smíření před Vánocemi
21.12.2017 od 17.00 hod. (čtvrtek)	Renoty	Hlavní příležitost ke svátosti smíření před Vánocemi

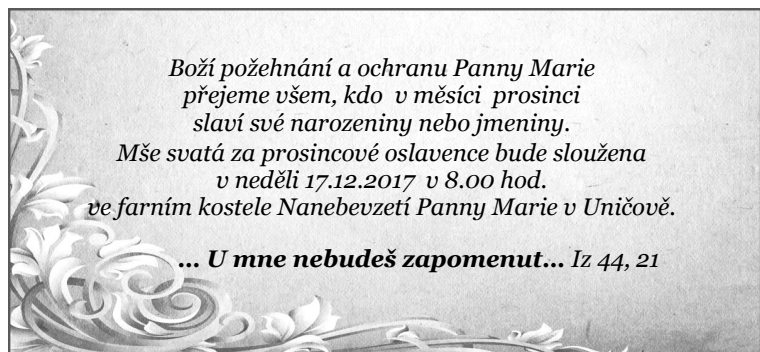
Změna programu vyhrazena !!!

Centrum pro rodinu děkanátu Šternberk pořádá:**V Uničově**

3.12.2017 (neděle)	♦ Mikulášská nadílka v Muzeu baroka v Uničově od 17.00 hod.
4.12.2017 (pondělí)	♦ Setkání seniorů na faře v Uničově na téma Naši národní světcí - po večerní mši svaté
4.12.2017 (pondělí)	♦ Modlitby otců na faře v Uničově od 19.00 hod.
18.12.2017 (pondělí)	♦ Modlitby otců na faře v Uničově od 19.00 hod.
19.12.2017 (úterý)	♦ Modlitby matek a Modlitby za nejmenší pro zaměstnané ženy na faře v Uničově od 19.00 hod.

V Medlově

6.12.2017 (středa)	♦ Setkání seniorů na téma Naši národní světcí na faře v Medlově a Modlitby matek – skupina 2, od 9.30 do 11.00 hod.
12.12.2017 (úterý)	♦ Modlitby matek – skupina 1, na faře v Medlově od 19.30 hod.
20.12.2017 (středa)	♦ Setkání seniorů na faře v Medlově a Modlitby matek – skupina 2, od 9.30 do 11.00 hod.

Blahopřání

Vánoční pořad bohoslužeb bude až v předvánočním čísle,
které vyjde 17. prosince

Charita Šternberk, středisko Uničov

XVI.
BENEFIČNÍ KONCERT
2.12. 2017
v 17.00 hod. v koncertní síni v Uničově
ŽALMAN & spol.

Doprovodný program:
Michal Zapletal – muzikant a básník
Prezentace Charity
Záštitu nad koncertem převzal starosta Mgr. Radek Vincour
Vstupné 150,- Kč předprodej/ 180,- Kč na místě

Vtipy

ADVENT